

ENKAZDAN UMUDA:

“Çadırda Ağlamak Değil, Birlikte Üretmek İstedik”

Cansel Aslan
Rimmen Kadın Kooperatifi
EMO Ankara Şubesi

6 Şubat 2023 sabaha karşı, telefon sesine uyandığımda yalnızca iki saat önce uyumuştum. Arayan kişinin sesindeki tedirginliği hâlâ unutamıyorum: “Cansel, büyük bir deprem olmuş. Hatay da etkilenmiş, istersen aileni ara.” O an başlayan düşmeyen telefonlar, anlaşılmayan sesler... Saatler sonra ailemin iyi olduğuna dair haberi alabildim. O geçen saatlerin, dakikaların, saniyelerin ağırlığı hâlâ içimde.

Sabah 9 gibi yola çıktık; Ankara’dan Hatay’a varmamız neredeyse on iki saat sürdü. Kar, buz, zifiri karanlık yollar... Samandağ. Doğup büyüdüğüm şehir. Karanlık, yıkık, ıssız. Sokaklarda çaresiz dolaşırken enkaz altından gelen sesleri duymak... Bitmeyen artçılar... Ve hiçbir çalışmanın başlamamış olması. Depremi üzerinden neredeyse 24 saat geçmişti. Üşüyorduk. Gün ağarana kadar arabada bekledik. Sonra ise günlerce, kendi imkânlarımızla sürdürdüğümüz arama kurtarma çabaları.

Depremi üçüncü günüydü, yanlış hatırlamıyorsam. Şehir dışından gelen gönüllüler, daha şoktan çıkamadan işe koyulan depremzedeler... Acil ihtiyaçları karşılamak için kurduğumuz depo, dört ay boyunca çok insana, çok hayata dokundu. Mahalle mahalle gezerek insanlara ulaşmaya çalıştığımız günlerden birinde, bir kadının şu sözleri ilk atölyemizin kapısını araladı: “Çadırda oturup ağlamak istemiyorum. Kadınlarla, komşularıyla bir araya gelmek, dertleşmek bana iyi geliyor.”

Sonra başka bir kadının şu cümlesi bizi kooperatife götürdü: “Çadırda oturup bir şeyler gelmesini beklemek istemiyoruz. Biz yapalım, biz üretelim, biz gönderelim. Para kazanalım, kendi ayaklarımız üzerinde duralım. Böyle yaşamaya alışkın değiliz.”

Ağustos 2023’te işlemlerini başlattığımız Rimmen Kadın Kooperatifi, depremden sonra hayata eksiden başlayan, şehrin, evini, sevdiklerini kaybeden kadınların tutunduğu bir dal oldu. Adımızı bolluk ve bereketin simgesi kabul edilen narın, Arapça karşılığı olan “Rimmen”den alıyoruz. Narın taneleri birçok kadını, narın bütünü ise kolektif çalışmalarımızı temsil ediyor. Logomuzdaki narın mozaik yapısı Antakya’nın farklı kültürlerinin birlikte yaşam deneyimini simgeliyor.

Gıda, tekstil, sabun ve halı dokuma atölyelerimiz bölgeye sunulan destekler ve bağışlarla kurabildik. Ancak desteklerin giderek azalması ve deprem bölgesinde her şeyin normale döndüğü yanılgısı, bizi daha çok mücadele etmeye zorluyor.

Şehrimizde gerçekten düzelmiş çok az şey varken, bizim de dayanışarak ve üretmekle hayata tutunmaktan başka seçeneğimiz yok. Bu dayanışma; başka şehirlerdeki kadınların sesimizi duymasıyla, hâlâ verilmeyen evlerimiz için yanımızda durmasıyla, en temel ihtiyaçlarımız için talebimize omuz vermesiyle ve bizlerin emekle ürettiği ürünleri alışveriş listelerine eklemesiyle mümkün.

Her bir destek; moral veren, güç veren, umudu büyüten bir dayanışma olacaktır.